ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 21. júna 2007 *

Vo veci C-259/05,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Rechtbank te Roterdam (Holandsko) z 8. júna 2005 a doručený Súdnemu dvoru 20. júna 2005, ktorý súvisí s trestným konaním proti

Omni Metal Service,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory P. Jann, sudcovia J. N. Cunha Rodrigues, K. Schiemann (spravodajca), M. Ilešič a E. Levits,

generálny advokát: P. Mengozzi,
tajomník: J. Swedenborg, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. septembra 2006,

* Jazyk konania: holandčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Omni Metal Service, v zastúpení: R. Sinke a B. Veldhoven, advocaten,

— holandská vláda, v zastúpení: H. G. Sevenster a M. de Mol, ako aj P. van Ginneken, splnomocnení zástupcovia,

— portugalská vláda, v zastúpení: L. Fernandes a M. Ribes, splnomocnení zástupcovia,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. Konstantinidis, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Kugel, T. Ormond a P. Kuypers, advocaten,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 15. februára 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu nariadenia Rady (EHS) č. 259/93 z 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 30, s. 1; Mim. vyd. 15/002, s. 176), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 2557/2001 z 28. decembra 2001 (Ú. v. ES L 349, s. 1; Mim. vyd. 15/006, s. 378, ďalej len „nariadenie č. 259/93“).

2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania, ktoré sa proti Omni Metal Service začalo z dôvodu, že táto spoločnosť vyvážala odpady z elektrických káblov zo Španielska do Číny s tranzitom cez Holandsko, a to bez toho, aby predtým o tejto preprave informovala holandské orgány.

Právny rámec

3 Článok 1 nariadenia č. 259/93 stanovuje:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na prepravu odpadu vnútri, do a zo spoločenstva.

…

3. a) Preprava odpadu určeného výhradne na zhodnotenie a uvedeného v prílohe II je vylúčená z pôsobnosti ustanovení tohto nariadenia okrem výnimiek, ustanovených v pododsekoch b), c), d) a e) článku 11 a v článku 17 odsekoch 1, 2 a 3…“

4 Príloha II nariadenia č. 259/93 s názvom „Zelený zoznam odpadov“ uvádza:

„Nezávisle od ich zahrnutia do tohto zoznamu, odpady nemožno prepravovať ako odpady, ktoré sú predmetom kontrol zelenej úrovne, ak dôjde k ich kontaminácii inými látkami v rozsahu, ktorý: a) zvyšuje nebezpečenstvo spojené s odpadmi dostatočne na to, aby to odôvodnilo ich zahrnutie na žltý alebo červený zoznam, alebo b) bráni tomu, aby tieto odpady mohli byť ekologicky racionálne zhodnotené.

GA. Odpady z kovov a kovových zliatin v kovovej nedisperznej forme

…

Odpad a šrot z týchto neželezných kovov a ich zliatin:

GA 120 7404 00 Odpad a šrot z medi

…

GC. Iný odpad s obsahom kovov

GC 010 Odpad z elektrických zariadení pozostávajúci len z kovov alebo zliatin

GC 020 Šrot z elektronického vybavenia (ako napr. tlačené obvody, elektronické súčiastky, káble, atď.) a znovu získané elektronické súčiastky, z ktorých je možné získať bežné alebo vzácne kovy

…

GH. Tuhé odpady z plastov

Vrátane, ale nielen tieto:

GH 010 3915 Odpad, odrezky a šrot z plastov:

…

GH 013 ex 3915 30 — polyméry vinylchloridu

…“

5 Podľa článku 17 nariadenia č. 259/93:

„1. Pokiaľ ide o odpad uvedený v prílohe II, Komisia oznámi pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia každému štátu, na ktorý sa nevzťahuje rozhodnutie OECD (rozhodnutie rady Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj

z 30. marca 1992 o riadení pohybov odpadov, ktoré sú určené na zhodnocovanie, cez hranice štátov), zoznam odpadov zaradených v uvedenej prílohe a vyžiada si písomné potvrdenie, že taký odpad nepodlieha kontrole v štáte určenia a že tento bude súhlasiť s prepravou odpadu takých kategórií odpadu bez dodatočnej požiadavky kontrolných postupov, ktoré sa uplatňujú na prílohu III alebo IV, alebo aby uviedol, kedy by taký odpad mal podliehať buď uvedeným postupom, alebo postupu podľa článku 15.

…

2. Keď sa vyváža odpad uvedený v prílohe II, musí byť určený na zhodnotenie do zariadenia, ktoré je v prevádzke podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov alebo má v dovážajúcej krajine povolenie na prevádzku. …

…

8. Pri vývoze odpadu na zhodnotenie uvedeného v prílohe III a IV a odpadu na zhodnotenie, ktorý ešte nie je zaradený v prílohe II, III alebo IV, do krajín alebo cez krajiny, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie OECD:

— sa článok 15, okrem odseku 3, uplatní analogicky,

— možno odôvodnené námietky vzniesť len v súlade s článkom 7 ods. 4,

pokiaľ v uzatvorených dvojstranných a mnohostranných zmluvách nie je ustanovené inak, podľa článku 16 ods. 1 písm. b) a na základe kontrolného postupu buď podľa odseku 4, alebo 6 tohto článku, alebo podľa článku 15.“

6 Článok 15 nariadenia č. 259/93 stanovuje postup v prípade vývozu odpadu určeného na zneškodnenie. Tento postup vyžaduje predovšetkým oznámenie príslušnému orgánu tranzitu.

7 Článok 26 ods. 1 písm. a) tohto nariadenia stanovuje:

„Každá preprava odpadu vykonaná:

a) bez oznámenia všetkým dotknutým príslušným orgánom podľa ustanovení tohto nariadenia… sa pokladá za nedovolenú prepravu.

…“

8 Nariadenie Komisie (ES) č. 1547/1999 z 12. júla 1999 určujúce kontrolné postupy podľa nariadenia Rady (EHS) č. 259/93, ktoré sa majú uplatňovať pri zásielkach určitých druhov odpadov do určitých štátov, na ktoré sa nevzťahuje rozhodnutie OECD K(92) 39 v konečnom znení (Ú. v. ES L 185, s. 1; Mim. vyd. 15/004, s. 247), zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 2118/2003 z 2. decembra 2003 (Ú. v. ES L 318, s. 5; Mim. vyd. 15/007, s. 674), stanovuje, tak ako vyplýva z jeho prílohy D, že preprava odpadov uvedených pod kódmi GA 120 740400, GC 020, ako aj v časti GH prílohy II nariadenia č. 259/93, je do Číny možná bez toho, aby bolo

potrebné pristúpiť ku kontrolnému postupu podľa nariadenia č. 259/93, ale vyžaduje povinnú predbežnú kontrolu zo strany China National Import and Export Commodities Inspection Corporation.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

9 Na spoločnosť Omni Metal Service so sídlom vo Francúzsku bola na Rechtbank te Rotterdam podaná žaloba na základe spojených ustanovení článku 10.60 ods. 1 zákona o starostlivosti o životné prostredie (Wet milieubeheer) a článku 26 ods. 1 nariadenia č. 259/93.

10 Tejto spoločnosti je vytýkané, že v rozpore s ustanoveniami nariadenia č. 259/93 vyviezla okolo 15. marca 2004 zo Španielska do Číny, s tranzitom cez Rotterdam, 17 kontajnerov so šrotom z elektrických káblov (pozostávajúcich z medeného jadra obaleného PVC s rôznymi priemermi do 15 cm), určených na spracovanie na účely ich opätovného využitia, a to bez toho, aby to oznámila príslušným orgánom.

11 Podľa Openbaar Ministerie (generálna prokuratúra), keďže tento odpad nie je tvorený drôtmi alebo káblami na domáce použitie, ale káblami na použitie pod zemou s vysokými priemermi a určenými na prenos elektrickej energie, nejde o šrot z elektronického vybavenia v zmysle kódu GC 020 zeleného zoznamu odpadov. Vzhľadom na to, že bezprostredná kombinácia medi a PVC sa navyše ako taká nenachádza na uvedenom zozname ani na zoznamoch uvedených v prílohách III alebo IV nariadenia č. 259/93 a keďže preprava sa mala uskutočniť do štátu, ktorý nie je členom OECD, bolo nevyhnutné pristúpiť k oznámeniu a adresovať ho predovšetkým holandskému orgánu ako orgánu tranzitu, tak ako to vyplýva zo spojených ustanovení článku 15 a článku 17 ods. 8 uvedeného nariadenia.

12 Openbaar Ministerie sa domnieva, že takýto výklad je správny so zreteľom jednak na potrebu zužujúceho výkladu kategórií odpadov, ktorých preprava nie je upravená na základe nariadenia č. 259/93, a jednak na závery vyplývajúce z rozsudku z 25. júna 1998, Beside a Besselsen (C-192/96, Zb. s. I-4029, body 32 a 34).

13 Omni Metal Service naopak zastáva názor, že dotknutý šrot patrí pod kód GC 020 uvedený vyššie, pretože jediným určujúcim prvkom takéhoto zaradenia je zloženie káblov a nie ich polomer alebo pôvod. Okrem toho v prípade kombinácie rôznych odpadov uvedených na zelenom zozname spočíva prax v Španielsku — štáte odoslania — v tom, že tento odpad sa považuje za odpad patriaci na tento zoznam, a preto sa postupuje podľa postupu vzťahujúceho sa na uvedený zoznam. Čínska politika je podobná, pričom táto tretia krajina sa v súvislosti s kombináciou medi a PVC obmedzuje na podmienenie dovozu požiadavke predbežnej kontroly zo strany China National Import and Export Commodities Inspection Corporation v štáte odoslania.

14 Za týchto okolností Rechtbank te Rotterdam rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

„1. Možno považovať káblový šrot, o aký ide v tomto prípade (čiastočne s priemerom 15 cm), za ‚šrot z elektronického vybavenia, ako napr. káble atď.‘ v zmysle kódu GC 020 zeleného zoznamu?

2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, môže alebo má sa kombinácia látok uvedených v zelenom zozname, ktorá sa však ako taká na tomto zozname nenachádza, považovať za látku nachádzajúcu sa na zelenom zozname a môže byť prepravovaná na jej zhodnotenie bez vykonania postupu oznámenia?

3. Je v tejto súvislosti potrebné, aby boli tieto odpady ponúkané alebo prepravované oddelene?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

15 Na úvod je potrebné pripomenúť, že ak je Súdnemu dvoru podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, jeho úlohou je predovšetkým objasniť vnútroštátnemu súdu pôsobnosť pravidiel Spoločenstva, aby tento súd mohol pristúpiť k ich správnemu uplatneniu na okolnosti veci, v ktorej rozhoduje, pričom Súdnemu dvoru neprináleží, aby sám vykonal toto uplatnenie, pretože nemá vždy k dispozícii všetky údaje, ktoré sú v tejto súvislosti nevyhnutné.

16 Konanie o prejudiciálnej otázke uvádzané v článku 234 ES zavádza úzku spoluprácu medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom založenú na rozdelení funkcií medzi nimi a predstavuje nástroj, vďaka ktorému Súdny dvor poskytuje vnútroštátnym

súdom výklad práva Spoločenstva, ktoré tieto súdy potrebujú pre rozhodovanie v konaniach vedených pred nimi (rozsudok zo 7. novembra 2002, Lohmann a Medi Bayreuth, C-260/00 až C-263/00, Zb. s. I-10045, bod 27).

17 Naopak, Súdny dvor nie je oprávnený rozhodovať o skutkovom stave vo veci samej alebo uplatniť predpisy Spoločenstva, ktorých výklad uskutočnil, na vnútroštátne opatrenia alebo situácie, keďže tieto otázky patria výlučne do právomoci vnútroštátneho súdu (pozri najmä rozsudky z 5. októbra 1999, Lirussi a Bizzaro, C-175/98 a C-177/98, Zb. s. I-6881, bod 38, a z 22. júna 2000, Fornasar a i., C-318/98, Zb. s. I-4785, bod 32).

18 Za týchto okolností je potrebné chápať prvú otázku tak, že sa ňou má ozrejmiť, či sa kód GC 020 zeleného zoznamu odpadov má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na elektrické káble a prípadne za akých podmienok.

19 V tejto súvislosti zo znenia tohto kódu vyplýva, že odpadom, na ktorý sa vzťahuje, je šrot z elektronického vybavenia, ako aj elektronické súčiastky, z ktorých je možné získať kovy. Ako zdôraznila holandská vláda, pokiaľ ide o káble, uvádzajú sa len ako príklad šrotu z elektronického vybavenia.

20 Ďalej, ako správne uviedla táto vláda a Komisia a v rozpore s tvrdením Omni Metal Service, kód GC 020 sa týka výlučne káblov pochádzajúcich z elektronického vybavenia. Tento kód sa naopak neuplatňuje na iné typy káblov, najmä nie na tie, ktoré pochádzajú z elektrického vybavenia alebo zariadenia, keďže kód GC 010 zeleného zoznamu odpadov pri odpadoch pochádzajúcich z takýchto vybavení inak výslovne špecifikuje, že pod tento kód patria len v prípade, že pozostávajú výlučne z kovu alebo zliatin.

21 Aj keď sa zdá, že opis predmetných káblov vo veci samej zo strany vnútroštátneho súdu poukazuje na to, že nejde o káble, ktoré sú súčasťou šrotu z elektronického vybavenia, Omni Metal Service na pojednávaní uviedla, že tieto káble neboli nikdy určené výlučne na podzemný prenos elektrickej energie, tak ako to tvrdí holandská vláda, ale že z takéhoto elektronického vybavenia naozaj pochádzali.

22 Ako však bolo pripomenuté v bodoch 15 až 17 tohto rozsudku, zistenie skutkového stavu, ktoré je v tejto súvislosti potrebné, patrí do právomoci vnútroštátneho súdu.

23 Vzhľadom na predchádzajúce treba na prvú otázku odpovedať, že kód GC 020 zeleného zoznamu odpadov uvedeného v prílohe II nariadenia č. 259/93 sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na káble, len ak pochádzajú z elektronického vybavenia.

O druhej a tretej otázke

24 Na úvod je potrebné uviesť, že konanie vo veci samej sa týka vývozu elektrických káblov zložených z medeného jadra obaleného PVC a nie vývozu takýchto jadier alebo obalov, ktoré boli predtým od seba oddelené.

25 Za týchto okolností je potrebné druhú a tretiu otázku vnútroštátneho súdu vnímať tak, že tento súd sa ňou v podstate pýta, či sa nariadenie č. 259/93 má vykladať v tom zmysle, že režim prepravy upravený v súvislosti s odpadmi na zelenom zozname týmto nariadením sa uplatňuje na druh zloženého odpadu, ktorý, aj keď na uvedenom zozname nie je, obsahuje v kombinácii dve látky, ktoré sa tam obidve nachádzajú.

26 Podľa holandskej a portugalskej vlády si táto otázka vyžaduje zápornú odpoveď. Omni Metal Service naopak zastáva stanovisko, ktoré predtým uplatňovala na vnútroštátnom súde a podľa ktorého sa na takýto zložený odpad musí uplatňovať režim zeleného zoznamu odpadov.

27 Komisia tvrdí, že otázka, či kombinácia látok uvedených na zelenom zozname odpadov môže byť prepravovaná bez predchádzajúceho oznámenia, závisí od okolností každého prípadu. Podľa Komisie by bolo upustenie od povinnosti oznámenia prípustné najmä v prípade prijatia dotknutého odpadu krajinou určenia s cieľom jeho zhodnotenia za predpokladu, že by všetky dotknuté látky boli uvedené na zelenom zozname odpadov, a ak by tomu nebránila úroveň kontaminácie rôznych odpadov.

28 Naopak, z úvodnej vety prílohy II nariadenia č. 259/93 možno vyvodiť, že podriadenie režimu zeleného zoznamu odpadov je vylúčené vždy, keď existuje zvýšené nebezpečenstvo pre životné prostredie alebo keď racionálne nemožno zhodnotiť dotknuté látky. Vo veci samej sa Komisia domnieva, že oznámenie je naozaj potrebné, keďže PVC niekedy môže byť nebezpečné pre životné prostredie.

29 Ako už Súdny dvor uviedol, najmä zo šiesteho a deviateho odôvodnenia nariadenia č. 259/93 vyplýva, že systém zavedený na kontrolu a riadenie prepravy odpadu medzi členskými štátmi stanovený týmto nariadením zohľadňuje potrebu zachovať, chrániť a zlepšovať kvalitu životného prostredia a má za cieľ umožniť príslušným orgánom vykonať potrebné opatrenia na ochranu ľudského zdravia a životného prostredia (pozri rozsudok z 28. júna 1994, Parlament/Rada, C-187/93, Zb. s. I-2857, bod 18).

30 Jedenáste a dvanáste odôvodnenie nariadenia č. 259/93 potvrdzujú, že kontrola a riadenie stanovené týmto nariadením nemajú za cieľ ochranu životného prostredia len v rámci Spoločenstva, ale tiež v tretích krajinách, do ktorých je odpad zo Spoločenstva vyvážaný.

31 Skutočnosť, že odpady určené na zhodnotenie a uvedené na zelenom zozname odpadov sú vo všeobecnosti ako výnimka vylúčené z postupov kontroly uvedených v nariadení č. 259/93 v zmysle jeho článku 1 ods. 3 písm. a), je vysvetlená, ako to zdôrazňuje štrnáste odôvodnenie tohto nariadenia, tým, že tieto odpady by za normálnych okolností nemali predstavovať riziko pre životné prostredie, ak sú riadne zhodnotené v krajine určenia. Z tohto upresnenia vyplýva, že zápis určitého druhu odpadu na zoznam a následné upustenie od režimu kontroly a riadenia zavedeného

nariadením č. 259/93 je výsledkom predchádzajúceho preskúmania, po ktorom bol vyvodený záver, že takéto riziká neexistujú.

32 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené, je potrebné sa domnievať, že pružnejší režim uplatniteľný na odpady uvedené v zelenom zozname odpadov, teda ich nepodriadenie prevažnej väčšine postupov kontroly a riadenia stanovených v nariadení č. 259/93, v zásade nemožno rozšíriť na odpady, ktoré na tomto zozname nie sú.

33 Okolnosť, že odpad je zložený z dvoch prvkov, ktoré v prípade ich samostatného posúdenia môžu predstavovať odpad uvedený na zelenom zozname odpadov, nemôže mať automaticky za následok najmä skutočnosť, že takýto zložený odpad patrí na tento zoznam. Okolnosti, za ktorých sa môže uskutočniť spracovanie odpadu, a riziká pre životné prostredie, ktoré sú s jeho manipuláciou spojené, sa totiž môžu líšiť podľa toho, či je dotknutý odpad zložený celok pozostávajúci z viacerých prvkov, alebo či každý z týchto prvkov predstavuje osobitný odpad.

34 V tejto súvislosti je tiež potrebné uviesť, že Súdny dvor rozhodol, že zmes odpadov patriaca na zelený zoznam odpadov môže patriť do kategórie „AD 160 komunálny/domový odpad“ v zmysle žltého zoznamu nariadenia č. 259/93, pričom len separovaný zber alebo riadne triedenie tohto odpadu umožňuje jeho zaradenie na tento zelený zoznam (pozri v tomto zmysle rozsudok Beside a Besselsen, už citovaný, body 30 a 31).

35 Samostatný odpad, ktorý je výsledkom trvalej kombinácie a nie je len náhodnou zmesou dvoch hlavných látok uvedených na zelenom zozname odpadov, môže *a fortiori* na tento zoznam patriť len vtedy, ak je tam výslovne uvedený.

36 Pokiaľ ide o prístup, ktorý zastáva Komisia, nemožno sa s ním stotožniť.

37 Po prvé tento prístup nie je v súlade s cieľmi, ktoré sleduje nariadenie č. 259/93, keďže toto nariadenie, tak ako to bolo uvedené v bodoch 28 až 33 tohto rozsudku, umožňuje upustiť pri preprave určitého druhu odpadov od mechanizmov kontroly a riadenia, ktoré upravuje, len na základe zápisu tohto druhu odpadu na zelený zoznam odpadov po predchádzajúcom preskúmaní rizík pre životné prostredie v súvislosti so spracovaním uvedeného odpadu a jeho manipuláciou.

38 Po druhé, tak ako správne zdôraznila holandská vláda, posudzovanie týchto rizík v každom jednotlivom prípade, ako ho navrhuje Komisia, by mohlo spôsobiť právnu neistotu tak medzi hospodárskymi subjektmi, ktoré by ako prvé museli v tejto súvislosti prijímať rozhodnutia a akceptovať z nich vyplývajúcu zodpovednosť, ako aj medzi príslušnými orgánmi členských štátov.

39 So zreteľom na neistoty, ktoré vyvoláva, by takýto prístup tiež mohol poškodiť cieľ zákonodarcu Spoločenstva, ktorý tým, že zvolil nariadenie ako právnu formu úpravy v oblasti prepravy odpadov, osobitne zamýšľal zabezpečiť simultánne a zhodné uplatnenie tejto právnej úpravy vo všetkých členských štátoch, keďže takáto harmonizácia sa netýka len základných podmienok, za ktorých môže byť táto preprava uskutočnená, ale aj postupu, ktorý sa na ňu uplatňuje (rozsudok z 13. decembra 2001, DaimlerChrysler, C-324/99, Zb. s. I-9897, body 34 a 67).

40 Po tretie tvrdenie, ktoré obhajuje Komisia, nemá žiadnu oporu v texte nariadenia č. 259/93. Najmä z úvodnej vety prílohy II nariadenia č. 259/93 nemôže — na rozdiel

od toho, čo tvrdí Komisia — vyplývať záver, že na odpad, v ktorom sa kombinujú dve látky uvedené na zelenom zozname odpadov, by sa mal uplatňovať režim stanovený pre odpady uvedené na tomto zozname, ak to neprináša zvýšené riziko pre životné prostredie alebo ak z toho nevyplýva nemožnosť racionálne zhodnotiť rôzne dotknuté látky.

41 Predpoklad uvedený v tejto úvodnej vete týkajúci sa prípadu, v ktorom sú odpady „kontaminované“ „inou“ látkou, totiž nie je možné jednoducho porovnávať s prípadom, keď je odpad zložený z dvoch látok, ktoré predstavujú jeho základné a neodmysliteľné zložky.

42 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné na druhú a tretiu otázku odpovedať tak, že nariadenie č. 259/93 sa má vykladať v tom zmysle, že okolnosť, že v zloženom odpade sa kombinujú dve látky, ktoré sa obe nachádzajú na zelenom zozname odpadov uvedenom v prílohe II tohto nariadenia, nemá za následok, že režim stanovený na základe tohto nariadenia v súvislosti s odpadmi uvedenými na tomto zozname sa uplatňuje na uvedený zložený odpad.

O trovách

43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Kód GC 020 zeleného zoznamu odpadov uvedeného v prílohe II nariadenia Rady (EHS) č. 259/93 z 1. februára 1993 o kontrole a riadení pohybu zásielok odpadov v rámci, do a z Európskeho spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 2557/2001 z 28. decembra 2001, sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje na káble len vtedy, ak pochádzajú z elektronického vybavenia.**

2. **Nariadenie č. 259/93, zmenené a doplnené nariadením č. 2557/2001, sa má vykladať v tom zmysle, že okolnosť, že v zloženom odpade sa kombinujú dve látky, ktoré sa obe nachádzajú na zelenom zozname odpadov uvedenom v prílohe II tohto nariadenia, nemá za následok, že režim stanovený na základe tohto nariadenia v súvislosti s odpadmi uvedenými na tomto zozname sa uplatňuje na uvedený zložený odpad.**

Podpisy